

IGEHIRDETÉSEM

Mindszenty József bíboros
szentbeszédei
az amerikai követségen
1962–1965

IGEHIRDETÉSEM

Mindszenty József bíboros szentbeszédei
az amerikai követségen 1962–1965

„Vajon az ünnepi kehelyben az Úr vére panaszok áradatával keveredik? Nem! A panaszok nem a kehelyben vannak, hanem a felajánlaskor a paténán. Szenvedni akarok, felvállalni az Egyházam és a hazám sorsát. Nem vágyom más sorsra, csak arra, amely nemzetemnek jutott. Tiszta szívvel mondhatom Newman bíboros szavait idézve: «Isten soha nem hagyott cserben, soha nem okozott nekem csalódást, a rosszat is jóra fordította értem, aki oly kevésbé érdemeltem meg a szeretetét» (Newman bíboros levelezése, 1884). Én nem perlekedek Istennel; hálás vagyok jószágáért és bőszeges kegyelméért. Példamutató szülőköt adott nekem; az édesanyám hőszies, szent asszony volt. Kiváló nevelőim voltak. A legjobb előljáró, püszpök, a legjobb tanulók és minden társadalmi osztályból a legjobb hívek jutottak nekem. Szerény személyemet 27 évesen megválasztották (zalaegerszegi plébánosnak). Isten segítségével a jó talajon egyre inkább megerősödött a lelki élet. Az állami, megyei és központi vezetőkkel a legjobb barátságot és kapcsolatot ápolva, Isten kegyelmével azon a területen, amely kétszáz évig török uralom alatt állt, lepusztult, és elhanyagoltta vált, számtalan templomot, plébániát, iskolát hoztunk létre, és felszámoltuk az írástudatlanságot a megyében. Veszprémi püszpökként hasonló területen folytathattam munkámat, több pénzügyi forrásból gazdálkodva. Hercegprímásként a katolikus és a protestáns magyarokról egyaránt a legnagyobb lelkesedéssel beszélhetek.”

1965. június 20. Mindszenty bíboros aranymiséje

